

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου ἕως 15 προσεχοῦς Σηταίου 1896· καὶ ὀφείλουσι οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον δηλ. ἐξαμηνον. Οὐδεμίαν συνδρομὴν δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλης ἐποχῆς παρὰ ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπομένων Ἡπειρωτῶν.

νοργάνωτοι καὶ ἀκανόνιστοι, ἐν εἶδεν νεανικῶν παιδιῶν μᾶλλον ἢ ἐν εἶδει ἀγωνισμάτων ἐκτελούμεναι. Ἡδὴ ἡ ἀνασύστασις τῶν διεθνῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, καὶ ἡ ὥς ἐκ τούτου ἰδρυσις ἀγῶνων Πανελληνίων, θέλει ἐγκαινίσει νέαν ἐποχὴν σωματικῶν ἀσκήσεων διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀσκήσεων συστηματικῶν οἵαι ἦσαν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὁ βαλῆς Χιβζῆ πασᾶς καὶ οἱ κάτοικοι. — Δέον τὰ εἰσκακοῦνται τῇ παράπονᾳ τῶν ἀδικουμένων πολιτῶν. — Ὁ γιούζμπας Πωγωνίου ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Βοϊδομάτι. — Οἱ ἀγάδες τοῦ Βρέτοιον καὶ τῆς Γκλίνας καταστρέφουν τὸ Βοϊδομάτι. — Φοβερίζουν τοὺς κατοίκους μὲ φόβον. — Πρέπει ὁ βαλῆς νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα πρὸς προστασίαν τῶν κατοίκων.

Ὁσάνις ἡ Α. Ε. ὁ βαλῆς τῶν Ἰωαννίνων Χιβζῆ πασᾶς μανθάνει ἀδικίαν τινὰ καὶ διατάσσει ἀμέσως ἀνακρίσεις καὶ τιμωρεῖ τοὺς ἐνόχους ἐπισύρει τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων. Ἀληθῶς δυσκολεύεται τις νὰ πιστεῦσῃ ὅτι δύναται τούναντιον νὰ συμβῇ. Καὶ ἡ θέλησις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Αὐτοκρατορικὴν θέλησιν δέον πάντοτε νὰ εἶνε εὐμενὴς πρὸς τοὺς ἀδικουμένους πολίτας οἱ ὅποιοι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἠπειθήσαν εἰς τοὺς κυβερνητικούς νόμους. Πάντοτε ἐπιδείξαντο πνεύμα φιλόνομον καὶ μετὰ προθυμίας συνεισέφερον τὸν ὀβολὸν αὐτῶν διὰ τοὺς βασιλικούς φόρους. Ὁ δὲ βαλῆς ὅστις πρὸ ἐτῶν διοικεῖ τὸ βιλαέτιον τῶν Ἰωαννίνων εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰς διαθέσεις τοῦ Ἡπειρωτικοῦ λαοῦ. Ἄν δὲ πολλὰ ζητήματα δὲν ἀναφέρονται ὑπὸ τῶν κατοίκων ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἐξοχότητά του, τοῦτο προέρχεται ἐκ δειλίας τῶν κατοίκων ἀπέναντι τῶν ἰσχυρῶν ἀντιπάλων, ἐνίοτε δὲ καὶ κακούργων, δυναμένων, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, νὰ ἐπιβουλεύωσι τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν των. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Ἐξοχότης του οὐδεμίαν λαμβάνει γνῶσιν πολλῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἐκτίθενται μόνον ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ φύλλου ἡμῶν. Ὅσα δὲ ἐκ τῶν στηλῶν τούτων ἐκτίθενται εἰσὶν ἀκριβῆ καὶ ἐκτίθενται ὅπως διαφωτίζεται ἡ κυβερνήσις καὶ προστατεύῃ τοὺς ἀδικουμένους κατοίκους. Ποῖος δὲν ἐπαινεῖ τὸ μέτρον πρὸς ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ Πωγωνίου τοῦ γιούζμπας Μεχμέτ ἀγᾶ; τοιαῦτα μέτρα δεικνύοντα κυβερνητικὴν μέριμναν εἶνε ἐπαινετὰ.

Ὁμοίαν εὐχαρίστησιν ἤθελον αἰσθανθῇ οἱ κάτοικοι τοῦ Μετσόβου ἐὰν ἀπηλλάσσοντο τοῦ τυραννίσκου Ἀσλάν μπέη τελῶνου ὅστις ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατέφρχεν ἐπὶ τόσα ἔτη τὸ δημόσιον ἀποκρύπτων τὰς εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου, ὑποβάλλει εἰς βραχνιστήρια τοὺς ἐκεῖθεν διερχομένους ἐπιβάτας καὶ κάμνει αὐτοὺς νὰ ρίπτωσι λίθον καὶ νὰ ἀναθεματίζωσι τὴν πάτριον γῆν ἐπαινετὰ. Ἀπὸ οἱ κάτοικοι δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸν Μεμέτ ἀγᾶ ἔπρεπε νὰ μεταθεθῇ ἐκεῖθεν. Ἰσως νὰ εἶχον ἄδικον τούτο ὁ χρόνος θὰ τὸ ἀποδείξῃ.

Παρόμοια πολλὰ παράπονα ὑπάρχουν ἐκ μέρους πολλῶν χωρίων τὰ ὁποῖα καίτοι πρὸ καιροῦ γενόμενα γνωστὰ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς. Διό, ὁ βαλῆς δέον νὰ διατάξῃ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ καὶ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους. Ἐπὶ παραδείγματι· εἰς τὸν κάμπον Βοϊδομάτι, διαδρεχόμενον ὑπὸ τῶν ὑδάτων

τοῦ Βίκου καὶ τοῦ Ἀώου (Βωϊούσης) καὶ ὑπαγόμενον εἰς τὸ χωρίον Ἀληζὼτ-τσεφλίκα τοῦ Ζαγορίου, Ὀθωμανοὶ τινες ἀγάδες ἐκ τῶν εἰς Λιεσκοβίκον ὑπαγόμενων χωρίων Γκλίνα καὶ Βρετοικὸν καταπατοῦν τὰ χωράφια διὰ τῶν ποιμνίων των τὰ ὁποῖα ἔφεραν καὶ ἐγκατάστησαν ἐκεῖ αὐθαίρετως. Ὑπὲρ τὰ 500 στρέμματα γῆς ἐγκατελείφθησαν ἀκαλλιεργητὰ ὑπὸ τῶν κατοίκων, διότι οἱ εἰρημένοι ἀγάδες οὔτε τὴν ἀρχὴν φοβούνται οὔτε τὸν Θεόν. Οἱ δὲ κάτοικοι ἀπὸ ἐπὶ πολλὰ ἔτη δις καὶ τρίς ἐσπείραν τὰ κτήματα των καὶ οἱ ἀγάδες τὰ κατέστρεψαν μὲ τὰ ζῶα των ἠναγκάσθησαν πλέον νὰ τὰ ἀφήσουν χέρσα· κινδυνεύει δὲ νὰ καταστραφῇ καὶ ὁλος ὁ κάμπος καὶ νὰ μείνῃ ἀκαλλιεργητός. Οἱ κάτοικοι δὲν τολμοῦν πλέον νὰ μεταβοῦν οὔτε εἰς τὸν ἐν τῷ κάμπῳ τούτῳ ὑδρόμυλον, ὥς φοβούμενοι τοὺς κακούργους αὐτοὺς. Δὲν ἐγείρουν δὲ οἱ κάτοικοι ἀγωγὴν ἐναντίον των διότι φοβούνται τότε μήπως καύσουν τὰς καλύβας των, τὰς οἰκίας των καὶ κλέψωσι καὶ τὰ ζῶα των· πολλοὶ φοβούνται καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν των ἀκόμη. Οἱ Γκλινιώται ἤρχισαν νὰ οἰκιοποιῶνται τὸ παρὰ τὸν κάμπον δάσον πρι ν ἄ ρ ι καὶ μεταβάιντες εἰς Ἀληζὼτ-τσεφλίκα καὶ ἠπειλήσαν τὸν ἑνα καὶ τὸν ἄλλον λέγοντες «ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς καταδιώκῃ διότι ἔχει οἰκογένειαν καὶ θὰ τὴν πάρῃ εἰς τὸν λαιμόν του» δηλ. μὲ ἄλλα λόγια νὰ παύσουν νὰ καταδιώκουν τοὺς ἀγάδες καὶ νὰ τοὺς ἀφήσουν ἐλευθέρους νὰ καταστρέφουν τὰ κτήματα καὶ νὰ οἰκιοποιῶνται τὸ δάσος ἄλλως θὰ φονεύσουν πάντα ὅστις ἤθελε τολμήσῃ νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὴν διοίκησιν Ἰωαννίνων. Αὐτὰ εἶνε πολὺ φρικτὰ πράγματα καὶ ἐλπίζομεν ἡ Α. Ἐξοχότης νὰ φροντίσῃ ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων κατοίκων καὶ νὰ διατάξῃ τοὺς ἀρπαγὰς αὐτοὺς ἀγάδες νὰ φύγωσιν ἀπὸ Βοϊδομάτι ὅπου ἄλλοτε ἐπραξαν πολλὰ κακούργηματα, διότι οἱ ἴδιοι μετέρχονται τὸν ληστὴν καὶ ὑπέθαλψαν ἄλλοτε ληστὰς καὶ ἐφόνευσαν διαβάτας διερχομένους ἐκεῖθεν ὅπως τοὺς ληστεύσωσιν. Ὑποθέτομεν ὅτι ὁ Χιβζῆ πασᾶς δὲν ἔχει ἀνάγκην καταγγεῖλαις ἐκ μέρους τῶν κατοίκων. Νὰ ἀποστείλῃ ἐκεῖ ἀνακριτὴν καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, διότι εἶνε ἀμαρτία νὰ καταστρέφῃται ὁλόκληρον χωρίον ἀπὸ 3-4 ἐλεεινῶν κακούργων καὶ νὰ μὴ λαμβάνηται οὐδεμίαν φροντίς.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΩΝΩΝ

Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν πρόγραμμα αἱ ἐορταὶ τῶν ἀγῶνων θὰ τελεσθῶσιν ὡς ἐξῆς :

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, πρωΐαν. Γενήσονται ἐπιτήμους τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Γ. Ἀβέρωφ τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ ἡ πόλις θέλει εἶδθαι ἐν διαρκεῖ κινήσει, καθόσον θ' ἀφιχθῶσιν εἰς διαφόρους ὥρας σιδηροδρομικῶς ἢ ἀτμοπλοικίως αἱ διάφοροι φιλαρμονικαί, εἰς ἃς προετοιμάζεται ἐκπαικτὸς ὑπόδοχὴ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις συμπατριωτῶν των. Ἐπίσης τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀναμένονται Γερμανοὶ ἀθληταί, εἰς οὓς ὁμοίως ἢ ἐνταῦθα Γερμανικὴ λέσχη Φιλαδέλφεια προετοιμάζει ἰδιαιτέραν ὑπόδοχὴν συνεννοηθεῖσα μετὰ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀθηνῶν. — Δευτέρᾳ τοῦ Πάσχα 25 Μαρτίου πρωΐαν. Γενήσεται ἡ δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Πύλῃ. Μ. Μ. Εἰς ὥραν μὴ ὀρισθεῖσαν εἰσέτι γενήσονται τὰ ἐγκαίνια τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου καὶ ἡ ἐπι-

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς δευτέρας, ἄρ-
χεται, τέλος πάντων, ὁ πανηγυρισμὸς τῶν διεθνῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, ἐν τῷ ὑπὸ τῆς γενναιοδωρίας τοῦ κ. Γ. Ἀβέρωφ ἀνακαινισθέντι Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, μετὰ διακοπὴν δεκαπέντε περίπου αἰῶνων, διςχίλια δὲ καὶ ἐξακόσια ἐβδομήκοντα δύο ἔτη ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἰδρύσεώς των, γενομένης ἐν ἔτει 776 πρὸ Χριστοῦ. Χαίρετιζομεν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν παγκόσμιον ταύτην πανήγυριν, ἥς ἡ ἀναβίωσις ὑπὸ αἰσίους ἐκτελεῖται οἰωνοὺς ἐν τῷ κλασσικῷ τῶν Ἀθηνῶν ἐδάφει, καὶ εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα εἰς τοὺς ἀπανταχόθεν ἐρχομένους ἡμεδαποὺς τε καὶ ξένους ἀγωνιστάς. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἐλλείψεων, αἵτινες δύνατον εἶνε νὰ παρατηρηθῶσι κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν ἀγῶνων, οἵτινες διὰ πρώτην ἡδὴ φοράν παρ' ἡμῖν γίνονται, καὶ χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν, πρέπει νὰ συγχαρῶμεν εὐλικρινῶς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῶν ὡς καὶ πάντας τοὺς συνεργασθέντας καὶ συντελέσαντας ὁπωσδήποτε εἰς αὐτοὺς. Οὐ μόνον ἡ τιμὴ, ὅτι ἐν Ἀθήναις κατὰ πρῶτον ἐγκαινίζεται μία διεθνὴς πανήγυρις μεγάλης σημασίας, εἶνε λίαν εὐχάριστος δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκτελεσθέντα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐν Ἀθήναις ἔργα τυγχάνουσι διὰ τὴν πόλιν κέρδος οὐχὶ μικρόν. Χάρις εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, αἱ Ἀθῆναι ἀποκτῶσιν, ἐν πρώτοις τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον, κόσμημα λαμπρότατον, τὸ ὁποῖον ἡ μεγαλοπρεπὴς τοῦ κ. Ἀβέρωφ γενναιοδωρία θέλει φέρι εἰς πέρας ἀπαστρέπτον ὅλον ἐκ μαρμαρέου· δεύτερον, ἐν ὥραϊον Σκοπευτήριον, τρίτον ἐν ποδηλατοδρόμιον, τέταρτον τὴν διαπλάτυνσιν καὶ ἐξωραίσιν τῆς γεφύρας τοῦ Σταδίου καὶ τοῦ περὶ αὐτὴν χώρου κλπ. Ἀλλ' ὅ,τι πρὸ πάντων πρέπει νὰ μᾶς χαροποιήσῃ εἶνε, ὅτι τὸ σύνολον τῶν γεγονότων τούτων παρέχει ἰσχυρὰν ὥθησιν εἰς τὰς παρ' ἡμῖν σωματικὰς ἀσκήσεις, ἡ δὲ ἑλληνικὴ νεότης, φιλοτιμουμένη, θέλει ἐπιιδέσθαι εἰς αὐτάς μετὰ ζήλου ἐν τῷ μέλλοντι, ὅπως ἐπιδιώκῃ τὸν στέφανον τῆς νίκης εἰς τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας, οἵτινες κατὰ πᾶσαν διετίαν θὰ τελῶνται εἰς τὸ ἐξῆς ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ Σταδίῳ. Αὐτό, καθ' ἡμᾶς, θέλει εἶσθαι τὸ μεγαλείτερον διὰ τὸν ἑλληνισμὸν κέρδος· διότι αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις καὶ ρώμην καὶ καλλονὴν εἰς τὰ σώματα προσδίδουσι, καὶ τὸ φρόνημα καθιστῶσιν ἀνδρικώτερον. Ἐπὶ δεκαπέντε αἰῶνας, ἡ ἐπικράτησις τῶν χριστιανικῶν, ἡ μᾶλλον ἰουδαϊκῶν, περὶ κατὰφρονήσεως τῆς σαρκὸς ἰδεῶν, εἶχε συντελέσει εἰς τὴν παραμέλησιν τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων, αἵτινες ποῦ καὶ ποῦ μόνον, καὶ κυρίως πρὸς τοὺς ὀρεινοτέρους τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, διεσώζοντο ἀ-

σημος ἑναρξίς τῶν ἀγώνων. Κατὰ ταύτην ψαλίσεται ὁ Ὀλυμπιακὸς ὕμνος τοῦ Σαμάρα, διευθύνοντος αὐτοῦ τοῦ ἴδιου. Τὸ ἑσπέρας γενήσεται τὸ ἀπογευματινὸν τῶν φιλαρμονικῶν καὶ στρατιωτικῶν μουσικῶν κατὰ πρόγραμμα ὁρισθόμενον ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς δεξιότητος ἐπιτροπῆς. — Τρίτῃ τοῦ Πάσχα 26 Μαρτίου. Γενήσονται ἐν τῷ Σταδίῳ ἀθλητικοὶ καὶ γυμναστικοὶ ἀγῶνες, τῆν δ' ἑσπέραν ἡ φωταγωγοῦσις τῆς Ἀκροπόλεως. — Αἱ ἐπομέναι ἡμέραι ὠρίστησαν διὰ τοὺς διαφόρους ἀγῶνας ἐν τῷ σκοπευτήρῳ, ἐν τῷ ποδηλατοδρόμῳ, ἐν τῷ Σταδίῳ, ἐν Φαλήρῳ, ἐν Πειραιεὶ, ὠρισμένους δὲ ὁ μὲν Μαραθῶνις δρόμος γενήσεται τὴν Παρασκευὴν, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἡ ἐορτὴ τοῦ λιμένος Πειραιῶς τὴν Τετάρτην, ἡ μεγάλη συναυλία εἰς τὸ Στάδιον τὴν Πέμπτην, καὶ ἡ μεγάλη λαμπαδηφορία τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ. Ἐκτὸς τῆς φωταγωγίας τῆς Ἀκροπόλεως, καθ' ἣν δὲν θὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος εἰς οὐδέν, ἀν' ἡ ἐξέτασται καὶ ἡ ἐτέρα φωταγωγοῦσις, ἐπιμελείας τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων, τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως μνημείων, τῆν δ' ἑσπέραν ἐκείνην θὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος εἰς Ἀκρόπολιν ἀντὶ μικροῦ τιμῆματος. — Τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως φωταγωγίας κατ' ἀμφοτέρους τὰς ἑσπέρας ἀνεδέξατο ἐπιμελὼς ὁ καθηγητὴς τῆς χημείας κ. Χριστομάνος ἐπιτροπὴς ὑπὸ τ τοῦ Δήμου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς. — Ἡ περὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ ἀρβύθου εἰς τὴν Βιοτεχνικὴν Ἑταιρίαν, ἧς ἡ εὐγενὴς προστασία ἐγένετο ἐμμενέστατα ἀποδομένη. Δηλονότι ἡ λαμπρά αὐτῆς ἐγκαινισθεῖσα προχθὲς ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ ἔθηκες τῶν βιοτεχνικῶν, βιομηχανικῶν καὶ φυσικῶν πρὸντων τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος θ' ἀρετῇ ἐλευθέρου, προστιτὴ εἰς τοὺς ξένους, εἰς οὓς θὰ προσερχθῶσι πρῶτον ἀκρατίσματος. Δύο φιλαρμονικαὶ θέλουσι παικίζεσθαι εἰς τὸ Ζαπτεῖον. — Ἰδιαίτερα ἡμέρα καθ' ἣν εἰς τὸ Φαλῆρον θέλουσι γίνεσθαι ἀγῶνες καπηλικῆς βιοτικῆς καὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ λέμβων θέλει ὁριθῇ ὅπως παικίσανται ἀπασαί αἱ φιλαρμονικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ καὶ μουσικαὶ γέννηται δὲ οὕτως αὐτοῖς δημοτελεῖς ἐορτὴ καὶ πανήγυρις. — Ἡ ὁριστικὴ λήξις τῶν ἀγώνων γενήσεται τὴν Πέμπτην τοῦ Θωμᾶ, ἥτοι τὴν 4ην Ἀπριλίου, ὅποτε ἐν τῷ Σταδίῳ γενήσεται ἡ διανομὴ τῶν βραβείων. — Ἡ δὲ διαχείρισις τῶν εἰσιρηθῶν κατὰ τοὺς ἀγῶνας ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Παῦλον Σκουζέν, ταμῆαν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀγώνων. — Τὴν μεγάλαν Παρασκευὴν κατὰ τὴν ὥραν τῶν Ἑπιταφίων ἡ τὸ Μέργα Σάββατον κατὰ τὴν ὥραν τῆς Ἀναστάσεως ἡ πόλις θέλει φωταγωγηθῇ διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς προσδιορισθέντων ἐκτάκτων μέσων φωταγωγίας. — Καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῶν ἀγώνων αἱ διαφοραὶ μουσικαὶ θὰ παικίζωνται εἰς τὰς πλατείας. — Ἡ φωταγγοῦσις τῆς πόλεως ἔσται διαρκὴς καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῶν ἀγώνων. — Χθὲς ἀφικοντό τινες ἐκ τῶν Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν ἀθλητῶν. Ἐβλεπε δὲ ὁ κ. Κουμπερτέν εἰδήσεις περὶ ἐλεύσεως καὶ ἄλλων Γάλλων ἀθλητῶν. Τὴν Πέμπτην ἀφικονοῦνται καὶ οἱ ὑπολειπόμενοι Οὐγγροὶ ἀθληταὶ ὡς καὶ οἱ Σουηδοὶ τοιοῦτοι. — Ὁ κ. Παῦλος Σκουζὲς ὡς πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐπὶ τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρῳ ἀνήγγειλε χθὲς τοῖς δευθυνοῦσι τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν θεάτρων ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ μὴ δυναμένη νὰ ποιησῇται ἐξαιρέσεις εἰς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῆς σκηνῆς εἰς ἕνα θέατρον, ἀφοῦ οὗτοι δὲν ἐδέχθησαν νὰ συγγενεθῶσιν εἰς ἕνα κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεφάσισεν ὅπως παραχώρησθαι τὸ θέατρον κατὰ σειρὰν εἰς πάντας τοὺς θιάσους. — Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἐπισκέψθη τὸ τρίτον ᾧ τὸ περικαλλεῖς παρὰ τὸ Στάδιον μέγα πανόραμα, οὗτοι αἱ ἐργασίαι εἶναι ἐν τῷ τελειοῦσθαι. Αἱ Α. Μ. οἱ Βασιλεῖς περιεργάσθησαν μετὰ προσοχῆς ἐπὶ τριῶν τὰς θαυμασίας ἀπόψεις τοῦ πανοράματος, ὅπερ θέλει ἀποτελεῖται ἐν τῶν μαλλόν ἀξιοθεάτων τῆς πρωτεύουσας διὰ τοὺς ἀρκινουμένους ξένους. Τὰ ἐγκαίρια τοῦ θαυμαστοῦ πα-

νοράματος γενήσονται αὐρὸν μεθ' ὃ θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸ κοινὸν νὰ εἰσέλθῃ καὶ ἀπεθαυμάσῃ τὸ πρωτοφανὲς θέαμα.

ΥΜΝΟΣ ΑΓΩΝΩΝ

Ὁ ὕμνος τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων συνετέθη ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κ. Κωστῆ Πωλάκη καὶ ἐμελοποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα τὸν ὕμνον τοῦτον θὰ ψάλλῃ χορὸς τὸν ὁποῖον θὰ ἀποτελέσωσιν οἱ χοροὶ τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν μουσικῶν σωματείων καὶ θὰ παικίσουν αἱ ὀρχήστραι ὅλων τῶν φιλαρμονικῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν Ἀγώνων διευθυνημένοι ὑπ' αὐτοῦ τοῦ μελοποιῆ κ. Σαμάρα, ἐπιτηδὴς ἐλθόντος ἐκ Μιλάνου.

Ἰδοὺ ὁ ὕμνος.]

Ἀρχαῖον πνεῦμα ὄντωντων ἀνὴρ πατέρα τοῦ ὠραίου, τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ ἀληθινοῦ. Κατέβα φανερῶς καὶ ἀσφαγεῖς ἔδω πέρα. Στῆ δόξα τῆς δικῆς σου γῆς, καὶ τ' οὐρανοῦ.

Στὸ δρόμο καὶ στὸ πάλεμα καὶ στὸ λιθάρι. Στῶν εὐγενῶν ἀγῶνων λάμψε τὴν δρμὴν. Καὶ μετὰ τὸ ἀπέραντο στεφάνισμα κλωνάρι. Καὶ σιδερῶν πλάσε καὶ ἀξίον τὸ κορμί.

Κάμποι, βουνὰ καὶ θάλασσες φέγγοντες μαζὺ σου. Σὺν ἑνὶ λευκοπρόφορῳ μέγας ναὸς. Καὶ τρέχει στὸν ναὸν ἔδω προσκυνητὴς σου Ἀρχαῖον πνεῦμα ἄθανατον κάθε λαός.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ Ρωσσία ἐπιδίδωκε τὴν συνέντευξιν τῶν ἡγεμόνων, Ἀλεξάνδρου βασιλεῶς τῆς Σερβίας, Φερδινάνδου ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας καὶ Νικολάου τοῦ Μαυροβουνίου. Ἡ Ρωσσία ἐλπίζει ἐκ τῆς συνεντεύξεως αὐτῆς τῶν τριῶν ἡγεμόνων νὰ ἐπέλθῃ ἀμειψία συνεννοήσεως σχετικῇ πρὸς τὴν Γαλλοβουλγαρικὴν συμμαχίαν ἐκ τούτου ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἀντακροστικὴς τοῦ γαλλοῦ πράκτορος ἐν Σοφίᾳ δι' ἄλλου ἀπεσταλμένου νὰ δράσῃ ἐνεργητικώτερον.

ΚΑΙΡΟΝ 19 Μαρτίου. Ὁ Κεδίβης ἐτελείωσε τὴν ὁργάνωσιν τοῦ σώματος τῶν Βεδουίνων προωρισμένου διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Δογρόλας. Θὰ τεθῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Σιρδάρ (τοῦ ἄγλου ἀριστράτη). Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἀνα Αἰγύπτου προσκληθῆναι παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ θέσουν εἰς τὴν διαθεσὴν τοῦ στρατοῦ τῆς ἐκστρατείας τ' ἀναγκαῖα κεφάλαια ἤρχισαν νὰ κόμουν τὰς πρώτας καταθέσεις. Αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Κενέκ καὶ τοῦ Βενί Σουεῖς κατέθεσαν 10 χιλ. λίρας στεργλίας.

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΕΡΟΝ γεγόνος τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητουμένων εἶνε ἡ συνεδρίασις τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ ὥρας εἰκοσι καὶ ἕξ. (26), ἤρχισε τὴν 4ην μ. μ. τῆς Παρασκευῆς διήρκεσε καθ' ὅλην τὴν νύκτα, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, ἄνευ διακοπῆς καὶ ἐτελείωσε τὴν 6ην μ. μ. ὥραν τοῦ Σαββάτου. Εἶνε ἡ πρώτη περίπτωσις καθ' ἣν ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ ἐπὶ τόσον χρόνον διαρκεῖ συνεδρίασις ὅ. κ. πρωθυπουργὸς εἶχε δηλώσει ὅτι κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἶδε νὰ διακοπῶσιν αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ἕνεκα τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ ἕνεκα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ παρεκάλει τοὺς βουλευτὰς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προπολιτισμοῦ. Βλέπων ὅμως ὅτι ἀδύνατος καθίστατο ἡ τοῦ προπολιτισμοῦ ἐπιψήφισις ἕνεκα τῶν πολλῶν ἐπερωτήσεων καὶ τῶν ἐκτενῶν συζητήσεων παρεκάλει τοὺς ὑμῶφρονες αὐτῷ βουλευτὰς νὰ συνετελέσωσιν εἰς τοῦτο, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Κατὰ τὴν ἐπομένην τῆς Βουλῆς συνεδρίασιν ἐξεῖργη ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν βουλευτῶν Α. Χρηστοπούλου, Ἀθ. Μητσόπουλου, Γ. Μαυρομυχλῆ, Χρ. Βότσαρη, Ἀλ. Ρώμα, Γ. Πετούση, Α. Κακούρη, Σ. Στάσι καὶ Βαλέτα. Ἡ περὶ τῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μετατροπῆς τῆς Μπουμπουλίνης εἰς Βασιλικὴν θαλαμηγόν. Κατηγγέλθη ἐν τῇ βουλῇ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς μετατροπῆς εἰς Βασιλικὴν θαλαμηγόν ἐν ἀρχῇ συνετέλεσε διὰ 100 περίπου χιλ. δραχμῶν. Ἦδη ἐδαπανήθη περὶ τὸ

ἐκατομμύριον καὶ ἀπαιτεῖται δαπάνη πλέον τῶν 200 χιλ. δραχμ. εἰσεπί, ὅπως ἀποπερατωθῶσι αἱ ἐκτελούμεναι εἰς τὸ σάφους ἐργασίαι. Μακρὰ ἡγέρθη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῇ δημοσιογραφίᾳ συζητήσεως πρόκειται δὲ νῦν ἡ ἐξεταστικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ νὰ διαλευκάνῃ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἐξάρχος καὶ Καλλιμακούδας εἶνε ἡ ἰωνυμία νέου Ἑπαιρωτικοῦ καταστήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἐγκαταστήσῃ τὰς ἐργασίας του ἀπὸ τὴν προσεχῇ Δευτέραν. Τὰ ἀρίστα γυναικῆ ὑφάσματα ἐκομίσθησαν ἐξ Εὐρώπης εἰς ἀνάμνησιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων εἶνε ἕνα εἶδος ἀναμνηστικῶν ὑφασμάτων. Ὅσαι κυρία θέλουσι νὰ ἐκλέξουν ὑφάσματα τῆς ἐποχῆς ὧρας νῆα καὶ μετὰ τοῦτο δέον νὰ προμηθευθῶσιν εἰσιτήρια ἀπὸ τὸ Σαββατον. Εἰς τὰς Ἑπαιρωτικὰς γίνονται καὶ κάποια ἐκπτώσεις.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ

Ὁ τῆς Ἐπαρχίας μας Κалаμπάκας ἀνέτιμος βουλευτὴς, κ. Σιδιτανίδης ἤλθισθ, ἐπὶ τέλους, νὰ ἐπικαλεσθῇ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὴν πατρικὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς προεκτάσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Κалаμπάκας μέχρι Μαλακασίου καὶ μεγαλῶς εὐχαριστήθημεν ἐπὶ τούτῳ ἰδόντες ὅτι ἐγένωσαν ἐπὶ τέλους αἱ ἐξήντητοι κ. Βουλευταὶ μας τὸν προορισμὸν τῆς ἀποστολῆς τῶν ἄλλ' ἄρα γε τὴν εὐχὴν ταύτην, ἣν ἐξέφρασαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν θὰ φροντίσωσι νὰ ἐνεργήσωσι δεινῶς, δι' ὅλων τῶν νόμιμων μέσων ὅπως ταχέως πραγματοποιηθῇ ἡ θὰ μὲν γεγραμμένη μόνον εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς χάριν ὁμοκοπίας καὶ μόνον, δυστυχῶς, μικρὰ πείρα τὸν παρελθόντος μᾶς ἐδίδασκε ν' ἀμφισβῆλλοντες ἐν ὅσῳ τὰ πράγματα δὲν λάβωσιν ὅσα καὶ σάρκα.

Ὁ ἀξιότιμος κ. Βουλευτὴς δὲν πρέπει ν' ἀρκεσθῇ εἰς τὴν ἀπαξ ἐν τῇ Βουλῇ ὑποβληθεῖσαν παρακλήσιν του, ἀλλ' ὀφείλει μετὰ σθένους ἀνταξίῳ τοῦ περὶ οὗ ἐπικαλεῖται τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως ἔργου σπουδαίως καὶ εὐχρηστικῶς νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἀνευ ἀναβολῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, ὑποδεικνύων τῇ Κυβερνήσει τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐν λόγῳ γραμμῆς καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας ἀποπερατώσεως τῆς. Ἀλλὰ τὴν αἰτίαν του ἐν τῇ Βουλῇ θὰ θεωρήσωμεν ὡς δημοκρατικὴν μόνον, ὡς ὅταν πρὸς ἄγαν ψήφον ἐφωτισμένον ἐν Μαλακασίῳ τὸ «Ὁ ὠραῖον Μαλακασίον, ὁ Σιδηρόδρομος οὐ λείπει!» καὶ ἄς μὴ λανθάνεται φρονῶν ὅτι διὰ ταύτης θὰ ἐρησυχάσῃ τὸν ἡγανακτικὸν λόγον τῆς ἐπαρχίας του.

Ὁ Λαὸς τῆς ἐπαρχίας του δὲν θέλει ἐπιδεικτικὰς αἰτήσεις ἐν τῇ Βουλῇ, θέλει ἔργα πραγματικὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἔργα θὰ ικανοποιήσῃ τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν τῶν ἐκλογῶν τῶν.

Τάιντα (Αἰγύπτου) 14 Μαρτίου 1896.

Γαλακτίτης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνηργήθη ἐκλογὴ πρὸς πλήρωσιν μιᾶς θέσεως βουλευτοῦ κενωθεῖσης ὡς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ στρατηγῶ Βλασίου Βαλτινοῦ. Ἐξελέγη δὲ διὰ μεγάλης πλειονότητος βουλευτὴς ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς οὗτος τὴν ὑποψηφιότητα ὑπεστήριξε ἡ μεγαλύτερα μερὶς τῆς ἐπαρχίας Βάλτου. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐγενήθησαν δύο ζητήματα: πρῶτον ἵαν ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκλογὴν ταύτην καὶ δευτέρον ἵαν ἡ βουλὴ θὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν καθότι ὁ κ. Τρικούπης οὐτε ἐγκατάστασιν ἔχει ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βάλτου οὐτε κτήματα ὡς ὀρίζει ὁ νόμος. Διακεκριμένον νομομαθεῖς ἀπεφάνθησαν ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶνε ἐγκυρὸς καὶ δέον νὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς, διότι ὁ κ. Τρικούπης κατὰ τὴν εὐρείαν περιφέρειαν διετίλεσε καὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης βουλευτὴς.

Ἡ λαμπαδηφορία ἀπερασίθη νὰ γείνη ὁριστικῶς τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὸ Πάσχα, ἥτοι τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, ὅθ' εἶνε δὲ ἡ μεγαλύτερα τῶν ὥων εἶδον ποτὲ αἱ Ἀθῆναι. Θὰ

λάβωσι δὲ μέρος εἰς αὐτὴν ὁ στρατός, οἱ φοιτηταί, οἱ μαθηταὶ τοῦ πρακτικοῦ Λυκείου, οἱ σπουδασταὶ τοῦ Πολυτεχνικοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων ὅλων τῶν γυμνασίων τῶν Ἀθηνῶν. Τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν σπουδαστῶν τὴν ὁργάνωσιν ἔχει ἀναλάβει ὁ κ. Στρεῖτ, τὴν γενικὴν δὲ διεύθυνσιν ἡ ἐπὶ τῆς δεξιότητος ἐπιτροπὴ. Τόπος ἐκκινήσεως θὰ ὁρισθῇ ἡ πλατεία τῆς Ὀμονοίας, οἱ δὲ δρόμοι διὰ τῶν ὁποίων θὰ διέλθῃ ἡ λαμπαδηφορία θὰ ὁρισθῇ δι' ἰδιαίτερον προγράμματος. Αἱ λαμπάδες ἐκομίσθησαν ἐκ Γερμανίας εἶνε δὲ πολυαριθμοὶ καὶ καλλίσται, τὸ πρὸς δὲ αὐτῶν διαρκὴς καὶ σταθερόν.

Τὸ θέαμα τῆς Μεγάλου Παρασκευῆς ἐφέτος θὰ εἶνε ἐκτακτόν. Χάρην τῶν ξένων ἀπερασίθη νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ ἐκτακτός φωτισμός τῆς πόλεως. Ἡ οὐδὲ Σπάρτης θὰ φωταγωγηθῇ. Ἡ οὐδὲ Ἑρμού θὰ παρουσιάσῃ ἐκτακτόν θέαμα μετὰ τοὺς ἐξώστους τῆς. Τὰ δημοσία κτίρια θὰ φωταγωγηθῶσιν ὡς αὐτῶς καὶ ἐν γένει τὴν ἑσπέραν ἐκείνην θὰ γείνη δοκιμαστικὴ φωταγγοῦσις τῆς πόλεως.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας χάριν τῶν ἀγώνων ὁ κ. Ἀριστ. Β. Πράκτικος μεγαλέμπορος μετὰ τῆς κυρίας του.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνεχώρησαν ἐπανερχόμενοι εἰς Ἰωάννινά ὁ κ. Ζώης Παπανικολάου φαρμακοποιὸς.

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἰωαννίνοις ἡ σύζυγος τοῦ ἱατροῦ κ. Φάντη.

Ἡ Μαρία Μπογᾶ χρηστὴ καὶ ἐνάρετος δέσποινα φιλοστοργὸς μήτηρ τοῦ κ. Ἰω. Μπογᾶ ἀπεβίωσεν ἐν Βάλτῳ μετὰ ἀιγιόμορον ἀσθενείαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς φίλους οἵτινες εὐχόμενοι αὐτῇ τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν ἐπὶ τῇ σκληρᾷ δοκιμασίᾳ.

Ἀφικόμενος εἰς Βουκουρεστίον διατρίβει ἐνταῦθα παρὰ τῇ σεβαστῇ αὐτοῦ μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ὁ κ. Ἀριστ. Καραπάνος.

Ἀνεχώρησαν ἐπανερχόμενοι εἰς Καρδίταν ὁ κ. Ἀλέξ. Κουρτίος τραπέζιτης.

Ὁ κ. Δημ. Ζαχαριάδης διατρίψας ἐνταῦθα χάριν ὑποθέσεών του ἀνεχώρησεν εἰς Πάτρας ἐκεῖθεν δὲ μεταβίβει εἰς Κалаμπάκας.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην περὶ τὴν 7ην μ. μ. ὥραν ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῶν Ἀθηνῶν ὁ ἐκ Βονιτίας βουλευτὴς Ἐπαμεινώνδας Σακελλαρόπουλος ἐξ Ἑπείρου ἔλκων τὴν καταγωγήν, ἀνὴρ πολλὰ πράξεις καὶ διακρίσεις διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ διὰ τὴν εὐθύτητα καὶ τιμιότητα τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ. Νεώτατος ἀννηγορευθεὶς διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς ἀπῆλθε κατὰ τὸ 1870 πέραν τῶν συνόρων εἰς τὰ Βοδενὰ καὶ Νίκουσαν, ἐκεῖ οὗ τῆς πατρίδος οἱ ἐχθροὶ πανταχῶς ἐνέσπερον διὰ νὰ υποσκάψουν τὰ θεμέλια τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ὁ Σακελλαρόπουλος ἔλαμψε τότε ἐν ὅλῳ τοῦ τῇ πατριωτικῇ ἐξάρσει, ἐξήρκετο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἀφροκροδίστα ἀλλ' ὑπὸ τὴν πρῶσαν ταύτην περιέτρεχε τὰ χωρία τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἐνεφύσα ζωὴν εἰς τὰ ξηραινόμενα στήθη τῶν ἐκεί ἀδελφῶν. Ἐδιδεν ἐλπίδας εἰς τοὺς ἀπὲλπίδας, ἐνεθούσε τοὺς ἀπαγορευμένους καὶ θεραπεύων τὰς σωματικὰς ἀσθενείας ἐθεράπευε καὶ τὴν πάσχονταν ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων Μακεδόνων. Ἀλθιερὸς ἐθναποστόλος. Καὶ ἦτο τότε 25 ἐτῶν ὅλος σφύργος, ὅλος αἶμα καὶ ζωὴ. Ἀν ὑπάρχει σήμερον Ἑλληνισμὸς εἰς Βοδενὰ εἰς αὐτὸν ὀφείλεται. Πάντες ἐνθυμούμενοι ἐκεῖ πὺς ἐδίδασκε μεταβαίνοντες εἰς τὰ σχολεῖα πὺς ὑπεξέκατε τὸν πατριωτισμὸν, πὺς κατέκα νέους φίλους, πὺς ἐθέτου ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἰθαγενῶν οἱ ὅποιοι τὸν ἐθαύμαζον καὶ τὸν ἡγάπων, πὺς ὁ οἶκος του ἐν Βοδενῷ εἶχε μεταβληθῇ εἰς ἀληθινὸν ὑπουργεῖον. Εἰς τὸν Σακελλαρόπουλον ἐπανελθόντα εἰς Βόνιτσα ἀπενεμήθη τὸ ἀξίωμα τοῦ δημοτικοῦ ἀρχοντος βουλευτῆς τὸ πρῶτον ἐξελέγη τὸ 1887 ὡς πολυτελής διεκρίθη διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν φρονιμάτων του, τὴν σεμνότητα τοῦ ἥθους καὶ τὴν αξιοπρέπειαν. Ἀποθνήσκων ἤρκεν ἐντολὴν νὰ μὴ γίνῃ εἰς αὐτὸν οὐδεμία ἐπίσημος κηδεία ὁ δὲ νεκρὸς του νὰ μετενεχθῇ εἰς Βόνιτσαν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Μέχρι Πατρῶν μετενεχθῇ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐκεῖθεν δὲ διὰ πολεμικοῦ πλοίου.

Ἀφίκετο ἐκ Καῖρου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρπανά ὁ κ. Χαρίτης Βασιλείου εἰς Μόλταν ὁ κ. Βασιλείου Χ. Πάσιος καὶ εἰς Κακούσιος ὁ κ. Βασιλ. Μπαρτίστας καὶ Παναγ. Κουτούλης καὶ εἰς Κόνιτσαν ὁ κ. Γεωργ. Μτεκιάρης.

Ἀφίκετο ἐκ Βίτης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Θύραν τῆς Σμύρνης ὁ κ. Ἀλῆς Μπασιόλης, ἐκ Μπούτσας ἀφίκετο ὁ κ. Κωνστ. Σωνὸς καὶ ἐξ Ἰωαννίνων μετὰ τῆς μητρὸς του ὁ κ. Κωνστ. Μπουκάς.

Ἀφίκετο ἐκ Βίτης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ματθαίους Βελονιάνης καὶ ὁ κ. Δημ. Σάρος.

Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας ὁ κ. Δημ. Τσαλῆς καὶ ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Κουντούρης.

Τὸν ἐκ Βίτης τοῦ Ζαγορίου κ. Βασίλ. Ζωιδῆν

ἀποκτιθέντα ὑπὸν συγχάριον ἐκ καρδίας καὶ εὐνοίας νὰ τοῦ ζήσῃ.

Ἐποστὰς τὰς ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ εἰς ἐξέτασεις αὐτοῦ ἀννηγορευθῇ διδάκτωρ ὁ κ. Ἰω. Τότης. Συγχαιρόμεθα αὐτὸν εὐχόμενοι εὐρὺ τὸ πρακτικὸν Στάδιον.

Τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Ἑπείρου» εἶνε τὸ μόνον ἐν Πειραιεὶ ὅπου πᾶς Ἑπαιρωτὴς δύναται νὰ εὐρὺ πᾶσαν εὐκολίαν καὶ περιποίησιν.

Ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλίαν ὁ κ. Ἰω. Τσάντης. Ἀφίκετο ἐκ Προύσης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σκαμνίον ὁ κ. Ἀντων. Μαργιολῆς καὶ ἐκ Ναλῆ τῆς Σμύρνης διὰ Μπάγιαν ὁ κ. Κωνστ. Τζιμώπουλος.

Ἀφίκετο ἐκ Μεγάρων μετὰ τῆς συζύγου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρομιοῦν ὁ κ. Νικολ. Καραμήτρος.

Ἀφίκετο ἐκ Μονοδονδίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Εὐάνθη ὁ κ. Χρυσόστομος Κυριζίδης.

Ἀφίκε ὁ κ. Γεωργ. Κάλαν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λάμπουρον ὁ κ. Ἀθ. Νικας.

Ἀφίκετο ἐκ Βίτης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βιτώλια ὁ κ. Σπ. Μήσος καὶ ἐξ Σερβίας ὁ κ. Δημ. Βελονιάνης.

Ὁ κ. Αριστ. Πατέρας Ἑπαιρωτὴς διορίσθη σχολάρχης τοῦ ἐν Κалаμπάκῃ ἑλληνικοῦ σχολείου. Συγχαιροῦμεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ διορισμῷ τούτῳ εὐχόμεθα ὅπως ταχέως ἀνέλθῃ εἰς ἀνυπέρτατον καὶ κλάδου τούτου βραβεῖα. Ἀπομνημονεῖ δ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐν Ἀγίοις Τεσσαράκοντα Πρακτορεῖον τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ γνωστοποιεῖ τῷ Σεβαστῷ κοινῷ ὅτι, 1ον) Κάθε Σάββατον τὸ πρωῒ ὥρα 3 τουρκιστὶ ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ λιμένος Ἀγίων Τεσσαράκοντα τὸ Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον κατ' εὐθείαν διὰ Κωνσταντινουπόλιν ἄνευ τινὸς ἐπιβιβάσεως τῶν ἐπιβατῶν ἐπὶ ἄλλου ἀτμοπλοίου δηλαδὴ χωρὶς νὰ γίνωνται οἱ ἐπιβάται ἀκτινὰ εἰς κανὲν μέρος. 2ον) Κάθε Σάββατον μεσημέρι φθάνει ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸ κατ' εὐθείαν Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον. Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσιν ἄλλας λεπτομερεστέρas πληροφορίας, ὁποταθῇτωσαν πρὸς τὸ ἐν Ἀγίοις 40

Πρακτορεῖον τῆς Αὐστριακῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας Λόυδ
(Ἐκ τοῦ ἐν Ἀγίοις 40 Πρακτορείου τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ)

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Η «ΑΚΑΔΗΜΙΑ»

Τὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἱπποκράτους γνωστὸν Ἑστιάτοριον ἢ «Ἀκαδημία» ἠνεώχθη ὑπὸ τοῦ ρέκτου καὶ περιποιητικωτάτου κ. Γ. Καλαφάτη Λευκαδίου. Ἐν αὐτῷ ἢ ἄκρα περιποίησις καὶ καθαριότης ἀμιλλᾷται πρὸ τῆς καλῆς τῶν Ἀθηνῶν ἐστιατόρια. Συνιστᾶται τοῖς φοιτηταῖς

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Ἰατρὸς

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ 2—3 μ. μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.

ΔΗΜ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόρος

10 ὁδὸς Βαλτετσίου 10

(Ἐργάζεται παρὰ τῷ κ. Εὐταξίᾳ)

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΙ
ΤΣΑΜΑΝΤΑ

Τὸ χωρίον «Τσαμαντάς» κείμενον εἰς τὰς ὑπορείας τοῦ χιονοσκεποῦς καὶ ὑπερρφάνως ἰσταμένου ὄρους «Στουγάρας», ὀρίζεται πρὸς Ἀνατ. ὑπὸ τοῦ χωρίου «Μπαμπουρίου», πρὸς Δυσμὰς ὑπὸ τῶν χωρίων «Λιτίσσης», «Σμινέτσης» καὶ «Γριαζδάνης», καὶ πρὸς Βορρᾶν ὑπὸ τῆς «Σωτήρας» καὶ «Λεσινίτσης» καὶ πρὸς Νότ. ὑπὸ τῆς «Πόβλας». Τὸ χωρίον τοῦτο κεῖται εἰς τὸ θέμα τῆς Θεσπρωτίας, καὶ ὑπάγεται πολιτικῶς εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν τῶν Φιλιατῶν, καὶ ἐκκλησιαστικῶς δὲ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν (νῦν μητρόπολιν) τῆς Παραμυθίας· ἔχει ὑπὲρ τὰς 200 οἰκογενεῖas καὶ διαιρεῖται εἰς τρεῖς συνοικίας καλουμένας «Θάνα», «Πέρα μαχαλάς» καὶ «Πράνθης». Ἐκ τινος ὑψηλοῦ καὶ ἀποτόμου βράχου ἐξέρχεται πηγὴ τῆς «κεφαλόδρου» καλουμένη, 5 λεπτῶν ἀπέχουσα τοῦ χωρίου, κινουσα οὐ μόνον κατὰ τὸν χειμῶνα, ἀλλὰ καὶ καθ' ἅπαν τὸ θέρος, τρεῖς ἀλευρομύλους, κειμένους ἐντὸς τοῦ χωρίου ἐπὶ πλατanosκεπάστου φάραγγος· ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑδρομύλοις ὑπάρχουσι νεροτριβεῖα, μαντάνια κ.τ.λ. φοιτῶσι καὶ οἱ τῶν πέριξ χωρίων κάτοικοι, ὡς τοῦ «Μπαμπουρίου», «Λιτίσσης» καὶ «Ἀχουρίων» κ.τ.λ. καθιστῶσι τὸ χωρίον τοῦτο κέντρον. Ὁ κεφαλόδρους οὗτος διαίρει τὴν συνοικίαν «Θάνα» ἀπὸ τὸν «Πέρα-μαχαλάς» καὶ δεχόμενος τὰ ὕδατα τῶν ὁρίων πηγῶν «Ρίγος» καὶ «Πηγαδοῦλι» σχηματίζεται μέγας ῥυαξ, ὅστις, ποτίζων τοὺς ἀγροὺς τοῦ χωρίου κατὰ τὸ θέρος, ἐκβάλλει εἰς τὸν διαχωρίζοντα τὴν συνοικίαν «Πράνθης» τῶν λοιπῶν παραπόταμον τοῦ ποταμοῦ «Παύλας», «Πλατανάκη» κληθέντα οὕτω ἐκ τῶν πολλῶν πλατάνων. Παρ' αὐτῷ ἐκεῖτο πηγὴ τῆς «Πλατανάκης» καλουμένη ἐπὶ τοσοῦτω περιώνυμος, ὥστε ἂν τις ἐξ ἄλλου χωρίου ἀσθενῶν ἀπὸ πολλοῦ ἢ ἀσθένεια αὐτοῦ ἐμεινεν ἀθεράπευτος, πίνων δὲ ἐκ τοῦ ὕδατος τῆς πηγῆς ταύτης ἢ ἀνελάμβανεν ἢ ἀπέθνησκεν ἀμέσως· πολλοὶ τούτων ἐξεμύντες αἶμα ἐσώζοντο, οἱ δὲ ἀπέθνησκον. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ὕδωρ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκαλύφθη ἀπὸ μεγίστου ὄγκου χύματος, τίς οἶδε τίς βάσκανος ὀφθαλμὸς ἐπραξε τοῦτο. Εἶνε δὲ τὸ ὕδωρ τοῦτο τοῦ «Πλατανάκης» διαχυέστατον, ὅπερ ἐξέρχεται ἐκ διαφόρων πηγῶν τοῦ ὄρους «Στουγάρας» καὶ τῆς ὁροστοιχίας «Σουδενίκου» ἀποληγούσης εἰς τὸν ποταμὸν «Παύλας», ἥτις σχηματίζει βάραθρον δυσθεώρητον, ἀνώτερον τῆς «Κεάδας», ἡμίσειαν ὥραν τοῦ «Τσαμαντά» ἀπέχον, καλούμενον «Κόζιχας». Ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ χωρίου πολλῶν πηγῶν ἐπιστημότεραι εἶνε «Ρίγος», «Πηγαδοῦλι» καὶ «Δάφνιζα», ἐξ ὧν πρωτεύουσα ἐστὶν ἡ «Δάφνιζα». «Ρίγος» ἐκλήθη ἐκ τοῦ ῥίγους (κρύους), ὅπερ ἐγείρεται τῷ ἀνθρώπῳ μετὰ τὴν πόσιν τοῦ ἐξ αὐτῆς ὕδατος. «Δάφνιζα» δὲ ἐπειδὴ εἶνε περιστοιχουμένη ὑπὸ εὐθαλῶν δαφνῶν· τὸ ὕδωρ αὐτῆς κάλλιστον.— Ὅρη τοῦ χωρίου εἰσὶν ἡ «Στουγάρα» «Δόγες» καὶ «Ρεπιτίνα» (σειρὰ Στουγάρας), πρὸς Δυσμὰς ἢ «Κουρητιά» (α) (ἐκ τῶν Κουρητῶν) καὶ ἡ «Ρεπιτίνα» παραγομένη ἐκ τοῦ ῥέπου (κλίνω), ἔχει ὑψηλὴν κορυφὴν καὶ πολλὰς πηγὰς, ὧν ἐπιστημότεραι εἶνε ἡ «Θελέζα», «Γλογκιά» καὶ «Κίσσιρας» (ἐκ τοῦ κισσοῦ). Ἡ μὲν «Θελέζα» λέξις ἁλβανικὴ οὕσα ἐρμηνεύεται πέρδιξ, διότι

παρ' αὐτῇ ἐνδιατῶνται πλήθος ἀγέλαι περδιῶν· ὕδωρ ἐξαίρετον· ἡ δὲ «Γλογκιά» κειμένη εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς «Ρεπιτίνας», ἐπὶ τοσοῦτον ψυχρὸν τὸ ὕδωρ ἔχει, ὥστε ἂν τις καθῆσθαι παρ' αὐτῇ ἐκτεθειμένος εἰς τὰς φλογεράς τοῦ ἡλίου ἀκτίνας αἰσθάνεται ὅτι διατελεῖ ἐν παγετῶδῃ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος· δὲν δύναται τις νὰ κορέσῃ τὴν δίψαν τοῦ πίνων ἀδιακόπως, ἂν μὴ πρότερον λάβῃ εἰς δοχεῖον καὶ ἐναποθέσῃ εἰς τὰς φλογεράς τοῦ ἡλίου ἀκτίνας. Εἰς τὴν πηγὴν «Ρίγος» καλουμένην, ἐκάθησεν ὁ Ἰσαπόστολος Ἅγιος Κοσμάς, ὅστις ἦλθεν ἐν ὥρᾳ θεόρους κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας καὶ τῆς καύσεως τοῦ ἡλίου. Οὗτος, ὡς λέγεται, ἔστησεν ἐν τῇ κεντρικῇ τοῦ χωρίου ἐκκλησίᾳ σταυρόν, ὡς εἶχε συνήθειαν νὰ κάμνῃ καὶ εἰς τὰ ἄλλα χωρία. Ἐκῆρυξε τοῖς κατοικοῖς τὸν θεῖον λόγον· σὺν τοῖς ἄλλοις προσέθηκε καὶ τάδε: «νὰ μὴ κτιζήτε μεγαλοπρεπεῖς οἰκίας, αἵτινες ὁμοιάζουν τὴν πυργοποιίαν καὶ νὰ διαγῆτε εἰρηνικῶς»· εἶπα ἐλθὼν ἐν τῇ ῥηθείᾳ ἐκκλησίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀκολουθούμενος ὑπὸ πάντων. εἶπεν αὐτοῖς: τίς θ' ἀφίσῃ τὸν πώγοντα; εἰς τοὺς ὑποσχόμενους ἔρριπτε κτένιον, ὅπερ θαυμασίως κατηρῦνέτο εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, χωρὶς νὰ πρκακλῇ εἰς οὐδένα. Εἰς τὸν Ἅγιον τοῦτον ἐπετράπη ἐλευθέρως ἡ εἰσοδος αὐτοῦ· οὗτος συνήργησεν οὐ μόνον αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πέριξ χωρία· ἀλλὰ εἰς ποῖον οἶκον διενυκτέρευεν ἀγνοοῦμεν· ζητήσαντες πληροφορίας δὲ ἠδυνήθημεν νὰ μάθωμεν. Εἰς τὸ χωρίον δὲ «Μπαμπουρί» ἐδίδαξεν ἐν τῇ θέσει «Σιάδρα» καὶ ἐκοιμήθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ «Σαμαρά» τότε καλουμένου.— Περὶ «Στουγάρας» (α) δὲ προκειμένου ἀγνοεῖται ἡ παραγωγὴ τῆς λέξεως, κατὰ δὲ τὸν κ. Ἀθανάσιον Πετρίδην (ἐπιστάσις Κριτικαί· τὰ περὶ Δωδώνης κ.τ.λ. σελίς 81) ἡ λέξις Στουγάρα εἶνε κύριον ὄνομα, καὶ πραγματικῶς σημασίαν κυρίου ὀνόματος ἔχει, διότι διαφοροὶ περὶ ταύτης μυθικαὶ παραδόσεις διασώζονται. Εἶνε δὲ τὸ ὄρος τοῦτο πολὺ ὑψηλόν, καὶ ἔχει πολλὰς κορυφὰς καὶ διακλαδώσεις μακροσκελεῖς καὶ ἀποτόμους. Αἱ κορυφαὶ καὶ διακλαδώσεις αὗται ἔχουν καὶ ἴδια ὀνόματα, ὡς «Πολυτάς», «Σουδενίκου», βουνὰ Σωτήρας κ.τ.λ.— Ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦτου οἱ ποιμένες συνέρχονται μετὰ ποιμνία τῶν κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας, καὶ διὰ τὸν καθαρόν ἀέρα καὶ διὰ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀναδύζοντα ὕδατα διαμένουσι μέχρι τὰς 15 7) ἑβδόμης. Εἶνε εὐχάριστος τῷ ὄντι κατὰ τοὺς καλοκαιρινούς μῆνας ἡ ποιμενικὴ αὐτοῦ ζωὴ! Τὰ ὕδατα τοῦ ὄρους τοῦτου εἶνε ψυχρὰ καὶ καλά, ὡς καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἠξιώθημεν τὴν 19 τοῦ παρελθόντος Ἀυγούστου νὰ γευθῶμεν ἢ πῶμεν τῆς «Πολυτάς» ὕδωρ, ὅπερ ἐστὶ ψυχρότατον. Τὰ ὕδατα ταῦτα, λέγεται, ἐχρησίμευσαν ποτε καὶ ὡς ἱαματικά· πολλοὶ τῶν μὴ ἀπολαύσαντων ὁλοτελῶς τὸ πολῦτιμον τῆς υἱείας τῶν μεταβάντες ἐκεῖ μετὰ μίαν ἢ δύο τὸ πολὺ ἐβδόμαδας, ποιήσαντες χρῆσιν τῶν ποσίμων τούτων ὕδατων, εὕρισκον καίριαν ἀνακούφισιν τῆς συχνάκις μαστιχοῦσης αὐτοὺς νόσου. Σημειώσατε ὅτι ταῦτα, καὶ κατὰ τοὺς καλοκαιρινούς μῆνας, εἰσὶ τῶσαν ψυχρὰ, ὅσον δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πίνῃ τις εὐθὺς ἐκ τῆς πηγῆς ὕδωρ ἐὰν μὴ ἀφίσῃ τοῦτο νὰ θερμανθῇ κατὰ τι εἰς ἀγγεῖον τι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου, ὡς καὶ τῶν πέριξ, εἶνε ἀρχαῖοι—

γλωσσοί, ἔχουν δὲ καὶ ἰδιαίτεραν γλῶσσαν, ἢ μεταχειρίζονται αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ὅταν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι συνεννοῦνται. Ἐνταῦθα εὕρισκε τις διαφορὰς ἀρχαίας ἐλληνικὰς λέξεις, ὡς καὶ διαφορὰ ἀρχαία ἐρείπια, ἅτινα μαρτυροῦσιν, ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο εἶνε ἀρχαῖον, καὶ εἶχεν εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολλὰ σημαντικά. Διηγούνται οἱ ἐγγχώριοι καὶ μάλιστα οἱ γεροντώτεροι ὅτι αὐτοῖσι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦσαν Θεοί, αἵτινες ἐπεριπάτουν ὡς ἄνθρωποι, καὶ ἀπελάμβανον τιμὰς ὑψηλὰς καὶ πᾶν ἄλλο καλόν, ὅπερ προσήλυνε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν προσερχομένων. Ἦσαν αὐτοῖσι ἄνθρωποι μεγαλόσωμοι καὶ μεγαλόφθαλμοι, ὡς λέγεται, ἔχον σωματικὴν δύναμιν, ἐλάμβανον εἰς χεῖρας τῶν τόσο πολὺ βάρος, ὅσον οἱ δύνανται πολλοὶ ὁμοῦ. Μάλιστα κατ' ὅθι τῆς θέσεως «Λιμικό» εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ «Κόζιχας» ὄχθην ὑπάρχει μέγιστος κύλινδρος λίθος, γεγλυμένος τεχνιέντως, καλούμενος μέχρι σήμερον τῆς «Μάντζιως» ἢ Μονοβύζης. Μυθολογεῖται ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη ἦν θυγάτηρ τῶν Κυκλώπων· κατεσκεύασε τὴν σποντύλην ταύτην διὰ τὴν τεραστίαν ἀτρακτὸν τῆς (ἀδράκτι) (α). Ἡ ἀληθὴς ἱστορία τοῦ τόπου τούτου εἶνε κεκρυμμένη ἐν τῷ σκότει τῶν ἀρχαίων μυθικῶν αἰώνων, διὸ καὶ οὐδὲν βέβαιον γινώσκουμεν περὶ αὐτοῦ. Παράδοσις τις διεσώθη μετὰ τῶν ἐγγχωρίων ὅτι ἐν λόγῳ «Μάντζιω» ἢ Μονοβύζα, ἥς ὁ μέγιστος κύλινδρος ἐτύγχανεν, ἔζη περὶ τὰ 200 ἢ 50 ἔτη πρ. Χριστοῦ, καὶ ἦτο γυνὴ μεγαλοπρεπὴς, εὐειδὴς καὶ ἀκαταδέκτος πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας. Τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκαλύπτετο ὑπὸ λευκοῦ ὑφάσματος, ἐνίοτε καὶ ὑπὸ ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων· τὸ μόνον ἔργον περὶ τὸ ὁποῖον ἠσχολεῖτο ἦτο νὰ περιπλέκῃ εἰς τὸν ἀτρακτὸν τὸ νῆμα. Διόλου δύσκολον δὲν εἶνε νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι αὕτη ἦν μία ἐκ τῶν Θεῶν τῶν νομιζομένων τῶν ἀνθρωπίνων τυχῶν. Τὴν ἐν λόγῳ γυνὴν ὀνομάζουσιν οἱ ἐγγχώριοι «Μάντζιω», ἐνίοτε καὶ «Μονοβύζα» (β) καὶ καθ' ἣν ὥραν διέρχονται τὴν θέσιν; εἰς τὴν ὑπάρχει ὁ ὡς εἴρηται, κύλινδρος, λέγουσιν, αὐτὴ γυναικὴ μεγάλη ἦτο ἡ Μάντζιω, ποῦ εἶχε τὴν σποντύλην ταύτην! Ἐν τῇ τῶν χωρίων τοῦτον περιφερείᾳ πλεῖστα ὅσα ἀπαντῶνται καὶ μάλιστα ἡ σωζομένη ἱστορικὴ παράδοσις τῆς Μονοβύζης, περὶ ἥς διηγούνται ὅτι ἦλθεν εἰς τὰ μέρη ταῦτα νὰ ἐκδικηθῇ τὸν θάνατον τοῦ νιότης, ὅπου τὸν εἶχον φονεῦσαι καὶ ἐφονεύθῃ αὐτὴ κατὰ τὴν θέσιν «Χαλάσματα» καλουμένην, ἥτις ἐστὶ ἐν τῇ τοῦ Μπαμπουρίου περιφερείᾳ. Ἐπιστημότεραι θέσεις τοῦ «Τσαμαντά» εἶνε τὸ «Λιμικό», «Φήρυα» καὶ «Κρόχυναι». Τὸ μὲν «Λιμικό» ἀντὶ ἐλληνικόν, ἡμίσειαν ὥραν τοῦ χωρίου ἀπέχον κεῖται Ν. Δ. ἐν τερπνοτάτῃ θέσει τοῦ ὁροπεδίου «Σισταρόδα» (συστάς ἀπὸ ῥόδα) πλησίον τοῦ βάραθρου «Κόζιχας». Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ τοῦ «Λιμικοῦ» κεῖνται ἀρχαιότατα πελασγικὰ ἐρείπια ἀκροπόλεως ἢ βωμοῦ τινος ἐξ ὑπερμεγέθων καὶ κανονικῶς τῶν λίθων ἐρριμένων τῆς κακείσε. Ἡ δὲ «Φήρυα», σύνθετος οὕσα λέξις ἐκ τοῦ ῥήματος φέρω καὶ ἦρα κατὰ μεταθεσιν τοῦ γράμματος ν κεῖται 5 λεπτά κατ' ὅθι τοῦ «Λιμικοῦ»· φαίνεται ὅτι ἐν τῇ δι' ὁρίων ἀγρῶν ἦδη καταστολιστὴ ταύτη θέσει ὑπῆρχε ποτὲ βωμὸς τῆς θεᾶς Ἥρας· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἴσως ἐλαβε.

(α) Παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ «Πλατανάκης» ἐν Στουγάρα κεῖται θέσις καλουμένη «Αἰλί» 1 1/2 ὥρ. ἀπέχουσα τοῦ χωρίου εἰς τὴν διὰ Λεσινίτσαν ἄγουσαν ὁδόν, ἐνθα ὑπῆρχε ναὸς τοῦ προφ. Ἠλίου.

(α) Ἀπαράλλακτος παράδοσις σώζεται καὶ εἰς τὸ τμήμα τῆς Δροπόλεως, περὶ ἥς ἄλλοτε σὺν τοῖς ἄλλοις θὰ εἰπωμεν.

(β) Ἐλέγετο δὲ οὕτω διὰ τὸν ἕνα μόνον μαστὸν χεῖν καὶ τοῦτον ὑπερμεγέθη.

(α) Τοιοῦτον ὄνομα «Κουρητιά» καὶ «Κορητιά» καὶ ἐν Δροβιάνῃ καὶ ἄλλαχού ἀπαντᾶται.